

Wilders' Ring van Discipelen

Angst en wantrouwen als bouwstenen van een politieke partij

Eerste druk, november 2012
Herziene uitgave, november 2012
© 2012 Jhim van Bommel

ISBN: 978-90-484-2694-2
NUR: 697

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Jhim van Bommel

Wilders' Ring van Discipelen

**Angst en wantrouwen
als bouwstenen van
een politieke partij**

Inhoudsopgave

Voorwoord	7
Waarom juist bij de pvv?	11
De klasjes	15
De campagne	18
De eerste periode in 2010	23
Nieuwe Kamerleden worden ingedeeld bij Provinciale Staten-klasjes	28
De laatste dag voor het reces 2010	30
De nos heeft een primeur	31
pvv komt in zicht als regeringspartner	33
Wilders hakt een knoop door in zijn ochtendjas	34
pvv-Kamerleden onder het vergrootglas bij de media	36
De fractievergadering	41
Geert Wilders	48
Critici leveren brandstof voor lucratieve islamkritiek pvv	60
De islam als vervangbaar politiek decortje: een verdere uitleg	63
De Provinciale verkiezingen	67
Gedeputeerden in Limburg	73
pvv-uitstapjes: een 'feestje' zonder al te veel feestgangers	76
pvv als constructieve partij?	78
Tijdelijk commissie-onderzoek en innovatie spoor	81
Wetten komen er alleen door samenwerking	83
De pvv-persafdeling	86
Zoervleisj als ideologievervanger	90
Over diversiteitsbeleid	92

Wilders' ingevingen leiden tot een onaantastbare lijst	94
De ring van discipelen	96
Leden die behoren tot Wilders' discipelen	97
Het Catshuisoverleg	129
Waarom de Catshuisbreuk?	131
Wilders liegt over Catshuisbreuk	135
De noodzakelijkheid van verkiezingen?	137
Nieuwe verkiezingen	140
De ontlading van Kortenoeven en Hernandez	144
De jaarlijkse 8 miljoen euro belastinggeld van de pvv	146
Hun Brussel, ons Nederland	149
Journalistiek op het Binnenhof	155
Koopmans' traan	157
Meld je maar ziek	159
pvv-EU-parlementariërs	161
Vechten tegen een ideologie of toch tegen mensen	166
Een echte dictatuur in Nederland met getrouwen en 'mindere goden'	168
De zwijgende volgelingen	171
Is de pvv een sekte?	174
Wilders' vertrouwelingen hebben weinig productiviteit	179
Wie zijn de toekomstige nieuwe discipelen?	204
De toekomst van de pvv	206
Mijn toekomst	211
Nawoord	213

Voorwoord

Waarom dit boek, zal menigeen zich afvragen. Waarom dit inzicht in deze partij, geschetst door een ex-PVV-Kamerlid? Terechte vragen van de lezers van dit boek evenals zaken die voor mijn voeten geworpen kunnen worden als: waarom zag je dit niet eerder en waarom deze kritiek achteraf? Uiteraard lijkt dit moeilijk te verdedigen maar als gevolg van een langere reflectie tijdens de zomermaanden zijn voor mij de puzzelstukken langzamerhand in elkaar gaan passen. Waren de voorvallen die in dit boek geschetst worden aanvankelijk geïsoleerde ergernissen, uiteindelijk lijken deze zich aaneen te rijgen tot één coherent geheel. Een geheel dat door een hardwerkend Kamerlid dat zich volledig opsluit in zijn portefeuille mogelijk niet wordt gezien en daardoor ongestoord zal doorgaan. De selectieve perceptie van de volgelingen zal de partij blijvend beschermen voor structurele kritiek. Mijn afstand tot deze partij heeft nu geleid tot dit boek.

Een analyse van een partij die in lagen rondom Wilders blijkt te zijn georganiseerd. Een 'onwetende' buitenkant van hardwerkende Kamerleden, die zich van tijd tot tijd wel enorm verbazen over de beslissingen die worden genomen en volstrekt onbegrijpelijke politieke richtingen die worden ingegaan. Om deze partij objectief te doorgronden moet je in ieder geval aan een tweetal voorwaarden voldoen. Ten eerste moet je onderdeel zijn van de 'buitenlaag' van Kamerleden die absoluut niet behoren bij de 'discipelen' van Wilders. Alleen dan is objectiviteit gewaarborgd. Ten tweede moet je kunnen observeren en in staat zijn een diepgravend onderzoek te doen naar het functioneren van deze partij. Dit boek zal dieper ingaan op het, ogenschijnlijk, ondoorgrondelijke beslissingsmechanisme van Wilders. Een aantal actuele zaken zal daarbij voorbijkomen, zoals de breuk in het Catshuis, de aanleiding daartoe en de prominente rol van Hero Brinkman daarbij. Een rol die heel anders zal blijken te zijn dan de journalisten kunnen bevroeden.

Dit boek is het eindproduct van mijn intensieve observatie, vele gesprekken met journalisten, collega-Kamerleden, ex-kandidaten, ex-collega's van Wilders en verder nog een groot aantal mensen dat al jaren rondom deze partij actief is. Een unieke inkijk in een partij die zich bij ieder incidentje als een oester lijkt te sluiten en als een konijn dat met grote angstige ogen in de koplampen van een auto kijkt, volledig zichzelf klein maakt bij het minste of geringste journalistieke rimpeltje.

Tevens geeft dit boek een duiding voor toekomstige pvv-Kamerleden. Kamerleden die zich ook zullen verbazen over het reilen en zeilen van deze partij. Met de kennis van nu zal het onbegrip een stuk minder zijn. De inhoud van dit boek zal hen daarbij helpen om de verbazingwekkende bewegingen van Wilders en zijn getrouwen te begrijpen. Na ruim twee jaar te hebben verkeerd in het pvv-gezelschap, wordt het dus tijd voor een bezinning. Tijd voor een bezinning over de structuur van deze partij, de onderlinge verhoudingen en, voornamelijk, de dictatoriale opzet hiervan. Nu ik vanbuiten naar de partij kijk, worden me ineens heel veel zaken duidelijk, vooral als het gaat om een aantal fractieleden en hun, soms verborgen, functie ten opzichte van Wilders. Dit boek beschrijft een partij die drijft op de eenmansideetjes of proefballonnetjes van Geert Wilders en soms Martin Bosma. Een partij die absoluut geen behoefte heeft aan reflectie of verdieping. Een partij die standpunten gebruikt als een soort decor. Nooit met de bedoeling om hier ook daadwerkelijk beleid aan te koppelen. Nooit met de intentie om zaken echt beter te maken voor al die stemmers uit de vele achterstandswijken. Nooit van plan om Henk en Ingrid invloed te laten hebben op de politiek. Het gaat om één man, één ster die met simpele quotes via Twitter of de krant het electoraat keer op keer tevreden moet houden.

Een terechte vraag is natuurlijk ook: wat was mijn rol daarbij? Waar was mijn verzet tegen de vreemde gang van zaken binnen de partij? Het eerlijke antwoord is dat het er niet was. Ondergetekende rolde ook gewoon mee in een patroon van dictatuur, rechtsongelijkheid en vriendjespoli-

tiek voor Wilders' vertrouwelingen binnen de partij. Mijn rol, samen met nog een groot aantal leden, was die van de harde werker die niets had in te brengen en naar believen mocht opdraven als de 'grote' leider het uitkwam. Een selecte groep welgestelden en verder een aanvulling van een lijst met, liefst volstrekt, anonieme Kamerleden. Dat is wat de pvv blijkt te zijn. In een aantal hoofdstukken zal ik met behulp van een aantal praktijkvoorbeelden en anekdotes ingaan op bovenstaande geschetste eigenschappen van deze partij.

Samenvattend dus: een reis door het pvv-landschap en een uniek inzicht in deze partij. Een partij waar als rode draad 'angst en wantrouwen' steeds voorbij zal komen.

Waarom juist bij de PVV?

Een mix van factoren was ervoor verantwoordelijk dat ik uiteindelijk bij deze partij terecht kwam. Zo zorgde aanvankelijk Dijkstal in 2001 ervoor dat ik meer en meer vervreemde van de vvd. Deze partij leek een steeds linksere koers te gaan varen en er ontstond meer politieke ruimte aan de rechterkant. De opkomst van Fortuyn in 2001 vulde die ruimte uiteraard volledig. Het charisma en de standpunten van de Leefbaar Nederland-lijsttrekker maakten op mij een grote indruk. De heldere politieke boodschap was terug van weggeweest. Fortuyn kwam, zag, overwon en niemand had een antwoord.

De hectiek van de periode tijdens het voorjaar 2002 en de uiteindelijke moord op Fortuyn liet zijn sporen achter. De politiek zou nooit meer hetzelfde zijn. Ikzelf raakte onder de indruk van Hirsi Ali die, na aanvankelijk te zijn opgestapt bij de PvdA, bij de vvd onderdak had gevonden. Haar strijd voor gelijke vrouwenrechten en tegen de nadelige invloed van de islam hierop, raakte bij menigeen een gevoelige snaar. Politiek bedrijven met je hart en je ziel. De moord op Van Gogh als gevolg van de film *Submission* die hij samen met Hirsi Ali had gemaakt, bracht de grote problematiek van de islam onder de aandacht van een groot deel van de bevolking.

Daarnaast werd er nog een politicus bekend door de actie van Mohammed Bouyeri: Geert Wilders. Deze had zich aanvankelijk met Sociale Zaken beziggehouden als Kamerlid bij de vvd maar ontpopte zich meer en meer als strijder tegen de islam. Tevens was er veel onvrede bij hem over de, naar zijn mening, veel te linkse koers van de vvd. Sinds november 2004 werden Hirsi Ali en Wilders beveiligd. De dreiging van de islam werd manifest. Eerder al, in september 2004, scheidt Wilders zich af als Kamerlid van de vvd omdat hij het standpunt over Turkije niet meer wil ondersteunen. Turkije mag nooit lid worden van de Europese Unie, vindt Wilders en hij gaat zijn eigen weg.

De uiteindelijke pvv kwam in 2006 met een oorverdovende knal in de Tweede Kamer terecht. Gepeild op twee zetels en uiteindelijk met negen mensen de kamer in.

Mijn interesse werd gewekt door de altijd scherpe toon van Wilders in het debat en de ‘no nonsens’-politiek die hij bedreef. Ook de comotie rondom *Fitna* en de volstrekt verkeerde wijze waarop de gevestigde politiek hiermee omging, maakte Wilders steeds zichtbaarder en bracht de partij steeds hoger in de peilingen. Nadat in een spotje waar Wilders, gezeten in een roeiboort, kandidaat-Kamerleden opriep om te solliciteren, besloot ik de stoute schoenen aan te trekken en dus mezelf aan te melden. Mijn politieke ambitie zou mogelijk kunnen worden vertaald in een Kamerlidmaatschap. Een Kamerlidmaatschap voor een partij waarvan ik dacht dat deze uit was op resultaat. Niet alleen zaken op de kaart zetten maar ook zorgen dat er oplossingen komen.

Begin 2009 mag ik uiteindelijk komen voor een gesprek met de pvv. Na me te hebben aangemeld bij de beveiliging bij de ingang op het plein, word ik gevraagd om plaats te nemen en te wachten totdat iemand van de pvv me zou komen ophalen.

Schuin achter me zie ik vvd-Tweede Kamerlid Boekestijn met twee heren converseren. De twee heren van de beveiliging kijken afwisselend op hun schermen en naar elkaar. ‘Vanavond vroeg naar huis, dan kan ik wellicht nog een bioscoopje pikken,’ zegt de jongste van de twee.

‘Meneer van Bommel?’ hoor ik ineens en een dame van middelbare leeftijd staat voor me om me op te halen. Terwijl we richting de pvv-fractie lopen, valt me op hoe ontzettend beveiligd de Kamer tegenwoordig is. Het lijken welhaast ontelbare sluisen die we door moeten om uiteindelijk te belanden op de derde verdieping van wat in de volksmond Het Hotel wordt genoemd door het personeel van het Binnenhof.

Ik word in een kleiner kantoor binnengelaten en zie Fleur Agema staan om mij te begroeten. Naast haar staat een frêle mevrouw die zich voorstelt als Danai van Weerdenburg. Voor degene die denkt: waar ken ik deze naam van? Het is de nieuwe nummer achttien van de pvv-kandidatenlijst. Fleur Agema voert het gesprek en stelt een aantal

voorgekookte vragen. Obama of Bush? Wat zijn de slechte punten van het pvv-verkiezingsprogramma? Waarom de politiek in? En ga zo maar door. Opvallend is de rol van Van Weerdenburg die alles lijkt op te schrijven maar haar mond niet opendoet tijdens het gesprek. Agema vertelt over de klasjes die al van start zijn gegaan met een aantal potentiële kandidaten, waarin niet alleen debattraining, maar tevens de geschiedenis van het staatsrecht, alsook het Reglement van Orde van de Tweede Kamer wordt geleerd door de 'nieuwe' pvv'ers.

'We gaan nog een gesprek met Geert Wilders plannen en daarna hakken we de knoop door of we met je doorgaan,' klonk het.

'Prima,' zei ik en bedankte de beide dames voor het gesprek. Terwijl ik terugliep, vergezeld van eerdergenoemde dame, richting de uitgang, dacht ik aan datgene wat me tijdens het gehele gesprek was opgevallen: Agema had heel vaak de naam Wilders genoemd. De volledige onderwerping en loyaliteit werden me toen, zonder dat ik het direct als dusdanig duidde, al duidelijk.

Uiteindelijk beland ik dan op kantoor op het bankstel tegenover de fractievoorzitter en de vice-fractievoorzitter van de partij: Wilders en Agema. Tijdens het gesprek valt me op dat Wilders continu roffelt met zijn vingers tegen de zijkant van de stoel. Spanning, ongemak of zelfs al wantrouwen op dat moment? Agema kijkt iedere paar seconden naar haar grote leider en knikt instemmend bij iedere vraag die Wilders mij stelt. Zelf probeer ik zo ontspannen mogelijk over te komen en leg m'n rechterhand over de leuning van het bankje.

'Het lijkt me prachtig om spoeddebatten aan te vragen, politiek nieuws te maken en zaken op te lossen voor onze achterban,' hoor ik mezelf zeggen. Links van me zie ik het bureau van Wilders, dat is bezaaid met dossierstukken. Stapels van circa halve meters hoog ontsieren zijn bureau.

'Het Kamerwerk is niet altijd even spannend, soms moet je hele saaie wetteksten doornemen,' klinkt het.

'Tachtig uur werk is geen uitzondering,' vult Agema aan. Niet echt angstaanjagend voor een voormalig ondernemer, dus wat mij betrof was er geen vuiltje aan de lucht.

Na een paar weken word ik gebeld. 'Je bent welkom', waarna ik dan uiteindelijk voor het PVV-trainingsklasje voor 18 april 2009 word uitgenodigd. Een klasje waarin ook op dat moment Beerterna en De Jong beginnen. Verdere, inmiddels bekende, namen in het klasje zijn: Helder, Markuszower, Elissen, Tomlow en Driessen.